

Undtagelse af enklaven Walvis Bay fra den danske sanktionslovgivning for så vidt angår handel med Namibia.

Fjernelse af det danske forbehold over for ophævelse af EF's sanktioner mod Sydafrika.

Anden fase indtræder, når der er startet et forfatningsarbejde, som de vigtigste interesser i Sydafrika er enige i, og det står klart, at der hermed tages afgørende skridt hen imod ændring af den sydafrikanske forfatning således, at alt, hvad der har med raceopdeling at gøre – f.eks. forskellige kamre for forskellige racer – fjernes, at endemålet er én mand én stemme (samt minoritetssikring), og at afstemningen om forfatningen overvåges af internationale valgobservatører. Når Udenrigsudvalget har konstateret, at disse betingelser er opfyldt, foretages følgende:

Ophævelse af den resterende del af lov nr. 289 af 4. juni 1986 om forbud mod handel med Sydafrika.

Ophævelse af lov nr. 267 af 27. maj 1986 om forbud mod import af kul fra Sydafrika.

Omlægning af »apartheid-bevillingen« til overgangsbiand til Sydafrika, omfattende fortsat humanitær og uddannelsesmæssig biand, gradvis udvidet til også at omfatte udviklingsorienterede indsatser, især inden for uddannelse og fremme af demokrati. Overgangsbianden vil blive givet gennem private organisationer. Der oprettes et rådgivende udvalg svarende til Apartheid-udvalget.

Tredje fase indtræder, når FN's sikkerhedsråd vedtager at ophæve FN's våbenembargo. På det tidspunkt foretages følgende:

Ophævelse af kgl. anordning nr. 40 af 3. februar 1978 om forbud mod salg af våben m.v. til Sydafrika.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer af udvalget) ville have foretrukket, at man indledte den gradvise fjernelse af sanktionerne allerede nu, men vil kunne tilslutte sig den af flertallet foreslåede plan for afvikling af sanktionerne.

Mindretallet finder, at regeringen bør fremsætte forslag til iværksættelse af afviklingen af sanktionerne forud for den af flertallet fastsatte dato, såfremt udviklingen i Sydafrika fører til, at de opstillede kriterier vil være opfyldt inden denne dato.

For så vidt angår spørgsmålet om samråd med de andre nordiske lande, første gang på det nordiske udenrigsministermøde den 19.-20. august 1991, er det partiernes opfattelse, at nordisk samråd kun kan tillægges begrænset betydning, idet Finland og Island allerede har taget selvstændige skridt til at hæve nationale sanktioner.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) ønsker endnu en gang at slå fast, at den eneste måde, hvorpå Danmark kan være med til at hjælpe den sydafrikanske befolkning, uanset farve, er ved at ophæve sanktionerne øjeblikkeligt.

Enhver forargelse imod den sydafrikanske regering, fordi den måtte have støttet Inkathabevægelsen ved at betale leje af plads til at holde møder på, er at regne for det rene hykleri, idet alene den danske stat støtter ANC med et tocifret millionbeløb om året.

Den sydafrikanske regering har gjort alt, hvad der har stået i dens magt, for at få ANC og Nelson Mandela til forhandlingsbordet for at forhandle sig frem til en praktisk mulighed for flertalsstyre med lige muligheder for alle sydafrikanere, uden skelen til race.

ANC har på den anden side gjort det helt klart for hele verden, at man ikke kan stole på en aftale, som ANC har indgået, idet de hele tiden strammer deres krav, som efterhånden er helt umulige.

Et eksempel herpå er det sidst fremkomne krav fra ANC (2. august 1991). ANC sagde, helt frem til en uge før det aftalte møde, at de ville optage forhandlinger med regeringen, så snart præsident de Klerk havde udskiftet to ministre; men nu hvor det er gjort, udtaler Nelson Mandela, at hele regeringen skal trække sig tilbage for at lade magten overgå til en overgangsregering.

De Klerk er nu låst fast, idet han har frigivet alle dem, der kunne regnes for politiske fanger, har gennemtruffet en ophævelse af den lovgivning, der indeholdt apartheid, nemlig lovgivningen vedørende ejendomsregler (bopælskriteriet) og har tilladt alle sydafrikanere at vende tilbage fra udlandet; så sent som sidste weekend blev flere tusinde ANC-tilhængere fløjet til Sydafrika. Foruden alle de andre spørgsmål, som man havde aftalt, har man også tilladt det kommunistiske parti. Til sidst har